

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4532/2023
19.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тамара Јанковић, адвокат из ..., против туженог Дом здравља „др Душан Савић Дода“ из Беочина, кога заступа пуномоћник Данијел Игњатић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1964/23 од 19.07.2023. године, у седници одржаној 19.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1964/23 од 19.07.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1964/23 од 19.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 307/23 од 17.05.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен примарни тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име доплате до износа минималне зараде исплати 8.454,84 динара, са законском затезном каматом на износ од 6.675,56 динара почев од 17.11.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавеже тужени да тужиоцу за период од 01.07.2018. године до 30.06.2021. године, на име неисплаћених трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, исплати 142.200,26 динара, са законском затезном каматом на износ од 112.015,05 динара почев од 17.11.2022. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом петим изреке, ослобођен је тужилац обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1964/23 од 19.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда у одбијајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права и битне

повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о истој одлучује као о посебној ревизији применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите о коме је правноснажном пресудом одлучено, а у делу који се ревизијом побија, је исплата по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Одлуке нижестепених судова, којима је одбијен тужбени захтев за исплату ових накнада, у наведеним износима, у складу су са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Из ових разлога, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 01.07.2021. године, а побијана вредност предмета спора је 142.200,26 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**